

Θεσσαλονίκη της τέχνης, Αθήνα του Τσάμπιονς Λιγκ

Δεν συμβαίνει συχνά ν' ασχολείται μια μεγάλου κύρους και αναγνωσιμότητας βρετανική εφημερίδα όπως ο «Γκάρντιαν» με θέματα που αφορούν τον σύγχρονο ελληνικό πολιτισμό. Ούτε βεβαίως γίνεται συχνά θέμα η Θεσσαλονίκη με αφορμή τα καλλιτεχνικά δρώμενά της, αφού για τα διεθνή μίντια έχει μικρότερο βελτιωμένο ενδιαφέροντος απ' ό,τι η Αθήνα – το διεθνές κινηματογραφικό της φεστιβάλ τα τελευταία χρόνια έχει, πάντως, απασχολήσει μεγάλες ξένες εφημερίδες.

Κι όμως, το σαββατιάτικο φύλλο του «Γκάρντιαν» δημοσίευσε μεγάλο ρεπορτάζ της ανταποκριτριάς του Μάγια Τζάκι με τίτλο «It's all Greek to me» για την 4η Διεθνή Έκθεση Βιβλίου και την 1η Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης, βάζοντας τη Θεσσαλονίκη στο «παιχνίδι» του ευρωπαϊκού πολιτιστικού χάρτη.

Ο «Γκάρντιαν» υπερθεματίζει όσον αφορά την επιτυχία και την ανταπόκριση που είχαν τόσο η μεγάλη έκθεση που οργανώνει το Εθνικό Κέντρο Βιβλίου όσο και η πολλά υποσχόμενη έκθεση εικαστικών (με τίτλο «Ετεροτοπίες») του Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης. Κι αν η Βρετανίδα δημοσιογράφος στέκεται αρχικά στην εντύπωση μιας πολυπολιτισμικής - κοσμοπολιτικής πόλης των Βαλκανίων, με όλα τα μνημειοσημεία του παρελθόντος της, προσφέρει μεγαλύτερο χώρο στη σύγχρονη ταυτότητα της Θεσσαλονίκης, που διαθέτει τις υποδομές για να αναλάβει πολιτιστικές δράσεις τέτοιου μεγέθους.

«Η πόλη του Αριστοτέλη και του Κεμάλ Ατατούρκ», όπως σημειώνει χαρακτηριστικά, «φιλοξένησε τις δικές της, εναλλακτικές, πολιτιστικές αναμετρήσεις τη στιγμή που η Αθήνα φιλοξενούσε τον τελικό του Τσάμπιονς Λιγκ μεταξύ Λίβερπουλ και Μίλαν».

Κάνοντας μια πρώτη αναφορά στη βρετανικού ενδιαφέροντος και προέλευσης έκδοση «Θεσσαλονίκη: πόλη των φαντασμάτων»

Η εγκατάσταση του Βαντίμ Ζαχόροφ «Black Birds» από την Μπιενάλε Θεσσαλονίκης, που κοσμούσε και την ηλεκτρονική έκδοση της «Γκάρντιαν»

Η «Guardian» αφιέρωσε εκτενές δημοσίευμα για την 4η Διεθνή Έκθεση Βιβλίου και την 1η Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης

του Μαρκ Μαζάουερ, η δημοσιογράφος κάνει ένα «πέραςμα» από την ιστορική διαδρομή της πόλης (Μ. Αλεξάνδρος, Οθωμανική Αυτοκρατορία, ανταλλαγή πληθυσμών, εξολόθρευση εβραϊκής κοινότητας) για να τη συνδέσει με την ακμαία βιβλιοφιλική παράδοση από τον 16ο αιώνα έως σήμερα. «Ο διάλογος που έχει ανοίξει η έκθεση με τους ξένους εκδότες αποδίδει αναμφίβολα καρπούς», σημειώνει και αναφέρει τη δυναμική της νεοελληνικής λογοτεχνίας που σιγά σιγά μεταφράζεται στ' αγγλικά (αναφέροντας τα ονόματα των Πέτρου Μαρκαρη, Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη, Αλέξη Σαμάτη, Παύλου Ματσει, Ιωάννης Καρυσσιάνη, Αλκής Ζεν, Αποστολου Δοξιάδη).

Επισημαίνει τον ενθουσιασμό που γεν-

νάει η Μπιενάλε, αναφέροντας το επιτεύγμα της διευθύντριας του ΚΜΣΤ Μαρίας Τσαντιόνογλου για μια διοργάνωση με 160 καλλιτέχνες από 37 χώρες, τη στιγμή που, όπως λέει η ίδια στην εφημερίδα, «οι Έλληνες δηλώνουν μικρό ενδιαφέρον για τις σύγχρονες τέχνες, ίσως επειδή υπάρχουν τόσες αρχαιότητες εδώ. Αλλά όμως η Μπιενάλε είναι μια ευκαιρία ανατροπής αυτού του γεγονότος με την ανάδειξη των εικαστικών ως και δημιουργικό και άμεσα συνδεδεμένο με την καθημερινή ζωή».

Ο «Γκάρντιαν», με αφορμή την έκθεση έργων σε ένα κοντινότερο στο λιμάνι γύρω από τους επαναπαρισθέντες στη Φαρκαδόνα Θεσσαλίας Ποντίους από την πρώην ΕΣΣΔ (ένα πρότζεκτ της Χαρίκλειας Χάρη) αναλύει το θέμα των μεταναστών, την αποδοχή τους από την ελληνική κοινωνία και τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου τους. Φιλοξενεί, επίσης, δηλώσεις του Αλβανού συγγραφέα Γκάσμενι Καπλάνι, καθώς και σχόλια γύρω από το βιβλίο του «Μικρό ημερολόγιο συνόρων».

Επιμ.: ΒΑΣ. ΡΟΥ.